

НЕ В ТЕ ПОВІРИЛИ

Не в те, мабуть, повірили
Та не туди пішли,
Чи з компасом не звірились?
Невчасно почали?

Хотілося як краще нам,
А вийшло як завжди,
То й молимося чужим богам,
Відбившись череди.

Було таке в житті не раз,
Нам кажуть манівцем □
І це вже, як дороговказ,
Ми йдемо за слівцем.

Четвертий рік ми згадуєм
Час втрачених надій,
Нікого вже не радує
Химера європрій.

Йдемо кудись та мантрами
Підспівуєм собі
І променів за хмарами
Не бачимо, сліпі.

Стрічаємо загрозу там,

Де мариться вона,
А де не видно, вироста
Страшніша і без дна.

Хто може нам зарадити
Минути ту діру?
Бо як вже будем падати □
Нащадки не зберуть.

Ось так йдемо, не бачучи
Ніякої мети,
Себе питаєм, плачучи:
□ Куди ж тепер іти?

Дата написання вірша: 2021-01-10